

2 Koningen 2:1-18

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Volgens het NT is het leven van Jezus niet in een graf geëindigd.
Met Pasen vierden we dat het graf leeg was: Hij is opgestaan.
En vandaag is het Hemelvaartsdag: Jezus in de hemel opgenomen.
Zittende aan de rechterhand van God de Vader, zegt het belijden.
Maar hoe moet je dat verstaan?

Als je je dat ruimtelijk gaat voorstellen kom je in de problemen.
Waar is dat dan? En waarom rechts? En zit Hij daar dan maar te zitten?
Misschien moet je ook niet fixeren op dat ruimtelijke, maar op het inhoudelijke.
De hemel is de wereld van God en de rechterhand betekent: de goede kant.
En dat Christus daar zit zegt iets over de wijze waarop God de wereld regeert.
Hij regeert op de wijze van Christus wiens kwetsbare liefde alles overwint.
Zo vindt Gods leiding een vervolg. Wordt vervolgd

De hemelopname van Jezus staat niet alleen **Dia 1**
Zo ging de profeet Elia Hem al voor in een storm ten hemel.
En dat Jezus' graf niet het einde is, kenden we ook al ergens van.
We weten van Mozes begraven door de Heer zelf.
En dat zijn graf nooit is terug gevonden.
Deze twee figuren keren dan ook terug bij Jezus' verheerlijking op de berg

Vanmorgen staan we stil bij verhaal van de hemelvaart van Elia.
Om Jezus' hemelopname meer kleur te geven.
Elia trad op in Israël dat ooit het land van belofte werd genoemd.
Maar op een gegeven ogenblik was daar niks meer van te zien.
Het volk Israël leefde in de 8^e eeuw v. Chr. compleet van God los.
De god Baal, de god van de vruchtbaarheid, welvaart en vooruitgang regeerde.
Als die de dienst uitmaakt dan zegeviert het recht van de sterkste
Niemand keek er van op en er was geen tegenspraak, geen tegenmacht.
Maar toen kwam daar Elia a.h.w. uit de lucht vallen. Net zoals Jezus later.
Elia, zijn naam betekent: de Heer is God.
Hij legde bij de mensen van zijn tijd de vinger op de zwakke plek.
Hij maakte eigenlijk een heel systeem van ongekend onrecht zichtbaar.
Tekenend: de koning van die dagen, Achab, regeerde vanuit zijn ivoren toren.
Maar Elia ging naar een hongerige weduwe als signaal van een nieuwe politiek.
Die Elia was een vreemdeling.
Je kreeg geen grip op hem. Hij was niet salonfähig. Liet zich niet inpakken
Elia was dan ook profeet en profeten zijn mensen die wakker schudden.
Jezus was dat in het kwadraat.
Wie houdt ons vandaag de dag wakker?
Waar is dat ongehoorde woord dat in geen mensenhart meer opkomt?
Waar zijn de mensen die geheugen en geweten voor onze tijd zijn.
Hun woorden mogen niet uitsterven en zichzelf niet monddood worden gemaakt.
De hemel zal ze gelijk geven. Voorgoed. En er komt een vervolg. Hoe gaat dat?

Opmerkelijk: Elia en zijn leerling Elisa zie je de omgekeerde weg gaan van de intocht
in het beloofde land. **Dia 2**

Het volk Israel kwam vanuit Egypte door de Rietzee, via de woestijn bij de Jordaan, bij Jericho en maakte een intocht in het beloofde land naar Bethel en Gilgal. Maar nu gaan Elia en Elisa de weg terug: Gilgal, Bethel, Jericho, Jordaan. Misschien moet je dat doen als je de weg echt kwijt bent: teruggaan Jezelf de vraag stellen: waar kwam ik nu eigenlijk vandaan? Wat is mijn route geweest? Mijn verleden, mijn oorsprong? Zouden wij dat ook in NL en Europa moeten doen? Ons afvragen: waar komen wij vandaan, wat is onze oorsprong, zijn onze waarden. Dat is zeker vrijheid. Maar er is meer: trouw, naastenliefde, recht doen, bescherm-waardigheid. Elia neemt Elisa mee langs al die gedenksteden, gedenkwaardige plaatsen Alsof hij wil zeggen: Kijk Elisa, hier gaat het nu om. Je moet weten waar je vandaan komt en dat de mensen straks voorhouden. En Elisa die hem volgt zegt steeds: Ik zal jou niet verlaten. In die woorden zit de Godnaam: Ik ben er, Ik zal er zijn. Later zal Jezus, de 'Ik ben' bij uitstek, leerlingen meenemen naar de levensbronnen. In de hoop dat ook zij er niet zullen verlaten.

Je ziet ze gaan, die beiden: Elia en Elisa **Dia 3**
En als ze bij de Jordaan zijn, rolt Elia zijn profetenmantel uit en slaat op de wateren. Het doet denken aan Mozes ooit met zijn staf. En dan gebeurt wat bij de uittocht uit Egypte en de intocht in Kanaan gebeurde. De wateren wijken en splitsen zich. En Elia en Elisa gaan net zoals eens het volk Israel over het droge. Ze spelen de uittocht en de intocht na. En waarom dan die mantel? Wel: je mantel, is je ambtskleed, zoals mijn toga ook is bedoeld. Die herinnert mij eraan dat ik bevrijd bent uit de slavernij, dat ik van Christus ben. Het is een herinnering voor mezelf maar ook voor anderen: we zijn van Christus. Wij horen bij Hem op wie de dood geen vat heeft. In de vroege kerk had het doopkleed ook die functie. Dat herinnerde je er aan dat je van Christus bent en niet bestemd bent om ik-gericht te leven, maar voor anderen. Zo van: Weet je het nog? Laat je niet domineren door allerlei machten, krachten en omstandigheden. Je bent bestemd om vrij te worden voor je naaste! In jou krijgt Jezus een vervolg.

En dan gaan Elia en Elisa samen over het droge. En dan spelen zich daar bij Jericho en de Jordaan de laatste dingen af. De laatste dingen zoals dat op een sterfbed soms ook kan gaan. Degene die afscheid neemt vraagt zich af: wat kan ik nalaten, wat kan ik nog betekenen voor wie na mij komen, nu ik word weggenomen? 'Doe een wens' is wat Elia aan Elisa vraagt. En wat wenst Elisa: Geef me die Geest van u dubbelop. Maar dan zegt Elia: dat kan ik je niet geven. Waarom niet? Wel, de Geest kan je niet organiseren. Kijk maar ... lijkt Elia te zeggen. En dan ziet Elisa Elia ten hemel gaan. Want daar, uit die vreemde wereld moet het komen. Uit de wereld van God.

Want de hemel is in de Bijbel het actiecentrum van de daden van God, de Heer. Dar zijn al die dingen mogelijk die we niet in onze spreadsheets kunnen vangen, niet in tabellen en grafieken kunnen laten zien.

Om dat te zien, zal Jezus later zeggen, moet je wel bovenaf geboren worden.

En ik denk dat Vlodymyr Zelensky daar ook een notie van had.

Want bij zijn aantreden als president van Oekraïne zei: hang geen foto's van mij op, maar van je kinderen en kijk bij elk besluit dat je neemt eerst in hun ogen.

Want die kinderen vertegenwoordigen de ongrijpbare, kwetsbare, liefdevolle en hemelse wereld van God.

Elia hoor ik roepen: 'Let op, hier gaat het om.'

En nu vieren wij niet de hemelvaart van Elia maar die van Jezus. **Dia 4**

Jezus die in Woord en Daad God belichaamde.

Opmerkelijk dat ook Hij bij zijn afscheid net als Elia zijn leerlingen meeneemt.

Hij ging Jeruzalem uit, tot bij Betanie, het dorpje waar de intocht in Jeruzalem begon!

Zie u hem teruggaan met zijn leerlingen langs al die gedachtenisplekken.

De begrafenis, de kruisiging, de veroordeling, de arrestatie, Gethsemane....

Er zullen wonden open zijn gegaan, trauma's kwamen boven, want ze lieten Hem in de steek...!

Maar op de Olijfberg zegende hij hen als met een mantel van liefde.

Als pleister op de wonden. Onvergetelijk.

Onvergetelijk was het voor de leerlingen als olie op hun trauma's.

En Jezus onttrok zich daarna aan hun waarneming. Werd opgenomen in de hemel.

En mocht Elisa ervaren dat de Geest van Elia op hem rustte, de leerlingen van Jezus hadden een ervaring van een krachtcentrale!

De Heilige Geest, werkzaam in Jezus, werd vaardig over hen!

Gemeente, wij vieren vandaag dat Jezus is opgenomen bij zijn Vader.

Het betekent dat zijn leven, zijn dood, zijn liefde vereeuwigd is.

En zijn Geest is ons gegeven.

Laten we ons onderdompelen in zijn dood en verrijzenis.

Want die krijgt een vervolg ons! Met ongekende mogelijkheden.

En dat is hard nodig in deze tijd van crises op allerlei terreinen.

Laat na de hemelvaart er een wereldvaart van Gods Geest van liefde komen.

Nu! Want de tijd dringt!

Amen